

MIGLINIENĖ, Janina
Lithuania Documentation Project
Lithuanian
RG-50.473*0129

Šiame interviu Janina Miglinienė, gimusi 1924 m. Alytuje, pasakoja, kaip ji, kartu su kaimynystėje gyvenusia brolio seserimi Brone Miglinaite, išgelbėjo žydų jaunuolį Maišę Jasilevičių.

Box 1, Tape 1

[01:] 00:31:15 – [01:] 05:20:06
00:29 – 05:28

Prisistato esanti Janina Miglinienė, buvusi Paulavičiūtė, gimusi 1924 m., Alytuje. Sako, kad karui prasidėjus ten pat ir gyveno, o vėliau išsikėlė pas gimines už 1,5 km. Teigia, kad prieš karą Alytuje gyveno daug žydų; apgailestauja, kad neišmoko jų kalbos. Paklausta, kas žydams nutiko per karą, ima kalbėti apie kaimynus, kuriuos vadina „skundikais“; pamena, kad jos pažįstama žydų šeima ją perspėjo dėl tų kaimynų ir liepė nieko prie jų nekalbėti. Negali prisiminti to kaimyno pavardės, bet sako, kad jis neapkentė žydų, taip pat buvo nusistatęs prieš rusus; paklausta, ar tas kaimynas prieš žydus ėmėsi kokių veiksmų, atsako, kad pats nieko nedarė.

[01:] 05:20:07 – [01:] 10:36:11
05:29 – 10:58

Teigia mačiusi, kaip šalia jos namų atvažiavo sunkvežimis ir į jį buvo susodinti žydai. Prisimena, kad šalia jos gyveno Bronė Miglainaitė, kuri turėjo arklį ir su kuria jos važiavo pas kunigą į Punios miestelį – pamini, kad kunigas žmonėms aiškino, kad žydai tokie patys žmonės, kaip visi, nors ir ne viešai. Ima aiškinti, kad kunigas ją kvietė atvažiuoti, kad ragino surasti darbą nepilnamečiui žydų jaunuoliui **Maiškei Jasilevičiui**. Pamini, kad Maiškė Jasilevičius slėpėsi pas ją ir Bronę Miglainaitę. Pamena, kad kai įkurdinėjo getą, pas ją atėjo žydė moteris ir prašė, kad priimtų Maiškę į kluoną pasislėpti; kad ji sutiko.

[01:] 10:36:12 – [01:] 16:37:00
10:59 – 17:13

Teigia, kad pas ją apsistojus Maiškei, pranešė kunigui iš Punios, bet šis atsakė, kad negali padėti; kad jei būtų Lenkijoje galbūt galėtų. Vėl paklausta, iš kur Maiškė pas ją atsirado, sako, kad jis iš pradžių slėpėsi pas Bronę, paskui ji prigaludė; pamini, kad Maiškė buvo nuvažiavęs pas Punios kunigą; kad ten jį suėmė su kitais trim žydais, bet paskui paleido; kad tuomet jis grįžo pas ją; kad vaikai iš mokyklos eidami pamatė Maiškę ir pradėjo šaukti, kad jis žydas; kad tuomet Bronė priglaudė jį pas save į sklepą; kad dienomis jis sėdėdavo sklepe, o naktimis ateidavo miegoti į jos namus; kad taip jį slėpė du metus; kad paskui jį surado, taip pat jo šeimą: motiną, tėvą ir brolių.

[01:] 16:37:01 – [01:] 20:10:12
17:14 – 20:56

Sako, kad Maiškei tuomet buvo 16-17 metų; kad ji suėmė Bronės namuose; kad jo suimti atvyko civiliais rūbais apsirengę lietuviai; kad Bronės tuo metu nebuvo namie; kad prieš dvi ar tris dienas pas ją buvo atėję ieškoti žydų, bet nerado, nes jis jau buvo išėjęs į Punią; kad vėliau grįžo ir ji suėmė pas Bronę. Paprašyta sugrįžti tą akimirką, kai šalia jos namų sustojo sunkvežimis, sako nepamenant, kad jai tik Maiškė rūpėjo.

[01:] 20:10:13 – [01:] 27:09:21
20:57 – 28:14

Sako mačiusi, kaip žydai gyveno palapinėse prie upės; girdėjusi, kaip šaudė; teigia, kad Maiškė tuomet ateidavo, apsikabindavo ją ir imdavo verkti [verkia]; kad ji ją ramindavo. Sako nemačiusi, kaip Maiškę suėmė. Sako, kad tie, kurie buvo pas ją atėję buvo apsirengę civiliais rūbais, bet buvo ir su uniformom. Sako, kad gauna laiškų ir Amerikos nuo žydų; mini, kad jie siūlosi jai padėti.